

РЕШЕНИЕ

№ 6011

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 21.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6061** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) вр. с чл. 129, ал.7 ДОПК, , във връзка с чл.9б от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) и чл.4 ал.1 от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на ЮРОХОУМ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ул. „проф. Г. З.“ № 12, ет.4, срещу Акт за прихващане и възстановяване (А.) № [ЕГН]/07.02.2022г., издаден от ст. инспектор в отдел „Общински приходи – О.“, дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община, в частта, в която не са възстановени лихви върху възстановените задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци, считано от 31.10.2018г, потвърден в обжалваната част с Решение № СОА22-РД28-19/ 01.06.2022г. на кмета на Столична община.

В жалбата са изложени доводи за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че административният орган незаконосъобразно не се е произнесъл по искането за начисляване на законната лихва върху установените за възстановяване суми, считано от 31.10.2018 г. (момента на събирането им от органа по приходите) до датата на възстановяване на всяка от сумите, дължима на основание чл.129, ал.5, вр.чл.129, ал.6 ДОПК. Според жалбоподателя ответникът пререшава отново въпросите по влязло в сила съдебно решение. Моли А. да бъде отменен в оспорената част като незаконосъобразен и приписката да бъде върната на

компетентния административен орган с конкретни указания. Претендира присъждане на сторените разноси по представен списък.

Отвeтникът, кметът на Столична община, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на А.. Моли обжалването да бъде отхвърлено. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, по отделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл.160 от ДОПК, прие за установено следното:

Между страните не се спори, че жалбоподателят „ЮРОХОУМ“ ЕООД, на основание чл.128 и сл. от ДОПК, е подал искане вх. № ДОБ19-ТД26-34 от 13.02.2019 г. по описа на Столична община (л. 77 по делото) за възстановяване на недължимо платени суми по партида М300_060721_04, които включват данък по чл. 4 от ЗМДТ и лихви за периода 2014-2018 г., както и такса битови отпадъци и лихви за периода 2014г. - 2018г. Претендирана е и дължимата законна лихва, на основание чл.129, ал.6, изр.2 от ДОПК (съгласно т. 2 от Искането).

Акт за прихващане или възстановяване в 30-дневен срок от постъпване на искането, съгласно чл. 129, ал.3 от ДОПК не е издаден, с което е формиран мълчалив отказ на орган по приходите за издаване на А., отменен с решение № СОА19-РД28-22 от 11.06.2019г. на Кмета на Столична община.

В изпълнение на указанията на кмета на Столична община и резолюция на началник отдел “ОП-О.“ № ДОБ19-ВК66-27 от 26.06.2019г. е издаден акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД), на основание чл. 107, ал.3 от ДОПК с № 7216-19041 от 30.07.2019г. на орган при Столична община, с който са установени суми за ДНИ и ТБО общо в размер на 600,75 лв. за периода 01.01.2014г. - 31.10.2018г., в т.ч. ДНИ в размер на 235,12 лв. и лихви 17,76 лв.; ТБО в размер на 325,96лв. и лихви 21,91 лв., изчислени към 30.07.2019 г. Така установеното задължение е потвърдено изцяло с Решение № СО/№Д19-РД28-256 от 04.10.2019г., издадено от директор на Дирекция “Общински приходи“ към направление “Финанси и стопанска дейност“ при Столична община след атакуването му по административен ред. След оспорване пред съда и с влязло в сила на 09.06.2021 г. Решение № 2418 от 12.04.2021г., постановено по адм. дело № 12496/2019г. на АССГ, АУЗД № 7216-19041/30.07.2019г., с така установеното задължение, е отменен. Въз основа на събраните писмени доказателства в това число и две заключения по допуснати съдебно – счетоводни експертизи е постановено, че в случая, с АУЗД ревизиращите органи, не са отчетели промяната в отчетната стойност на имота, деклариран от жалбоподателя, въз основа на настъпилите изменения в обема на правото на собственост и поради това са определени неправилно задълженията на жалбоподателя за ДНИ и ТБО. В тази връзка е прието, че при изчисляване на дължимите суми за ДНИ и ТБО, съобразно правото на собственост 14/36 ид. части върху (съответстващата на тази част) отчетна стойност на имота от 152 120,11 лв., за периода посочен в АУЗД са надвнесени ДНИ в размер на 2 701,17лв. и ТБО в размер на 11 394,02 лева. С решението АУЗД 7216-19041/30.07.2019г. е отменен и преписката е изпратена на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община, който да определи компетентния орган

за произнасяне с административен акт, съобразно мотивите на решението.

В изпълнение на съдебното решение е издаден Акт за прихващане или възстановяване № 72160000129 от 07.02.2022 г. от орган по приходите при СО, Дирекция „Общински приходи“, отдел „О.“, с който е постановено възстановяване на недължимо платени 2701,17 лв. данък върху недвижим имот (1931,25лв. главница и 769,92лв. лихва) и 11394,02 лв. такса за битови отпадъци (8569,83лв. главница и 2824,19лв. лихва). С него не са възстановени лихви върху тези суми, въпреки че със заявление ДОБ-ТД26-23/14.02.2022г. (л.37)изрично са поискани, като в тази част по заявлението е формиран отказ. Цитираният А. е съобщен на управителя на „ЮРОХОУМ“ ЕООД на 31.03.2022 г., видно от представената обратна разписка.

При издаване на процесното А. се взети предвид подадените от дружеството декларации по чл.17 от ЗМДТ и чл.14 от ЗМДТ, заедно с приложените към тях документи, както следва:

1. Декларация по чл.17 от ЗМДТ с вх.№ 300 от 21.07.2006г. с приложено копие на нотариален акт за покупко-продажба № 121, том III, дело № 442 от 10.07.2006г., с който е удостоверено, че дружеството е собственик на поземлен имот с площ 267,00кв.м. в [населено място], [улица], заедно с построената върху него жилищна сграда на един етаж, със застроена площ от 73,00 кв.м. Съгласно нот. акт имотът е придобит за сумата от 210 000 евро, от които 200 000 евро за земята и 10 000 евро за сградата.

2. Декларация по чл.17 от ЗМДТ с вх. № 379 от 14.10.2008г. имаща отношение за проверявания период. Към декларацията е приложено Удостоверение № СА 7000-423 от 10.10.2008г., съгласно което сградите по горесцитирания нотариален акт са съборени, с оглед изпълнение на новопредвидено строителство. С декларацията е посочена отчетна стойност на земята в размер на 391 166,00лв.

3. Във връзка с § 21 от ПЗР на ЗИДЗМДТ, от Дружеството е подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№ 1100 от 30.06.2010г., с която е декларирана 1/1 ид.част, тоест 100% собственост на имот - земя с площ 267,00кв.м. на [улица] [населено място].

4. С коригираща декларация по чл.14 от ЗМДТ, вх.№ [ЕГН] от 11.10.2018г., с дата на промяна - 06.07.2018г. е посочено, че дружеството е собственик на 14/36 ид. части от декларирувания имот - земя с площ 267,00кв.м. – [населено място], [улица], на основание влязло в сила на 03.10.2018г. Решение № 4566 от 06.07.2018г. на Софийски градски съд, ГО, IV-Д въззивен състав. Декларирана е отчетна стойност на земята в размер на 152 120,11 лв.

На база подадените от „ЮРОХОУМ“ ЕООД гореописани декларации по ЗМДТ е открита партида М300_060721_04, за имот с адрес: С., [улица], с облог от 01.08.2006. Партидата е закрыта служебно на 31.10.2018г., на база подадената от новия собственик на имота - търговско дружество „Вазов 911“ ООД декларация по чл.14 от ЗМДТ.

За периода на проверката са установени плащания по партида М300_060721_04, както следва: с платежно нареждане серия ББ18, №[ЕГН]/21.09.2018г. за периода 2014 - 2018г. са платени ДНИ в размер на 3309,84лв и лихви в размер на 769,92лв. (общо 4079,76лв); с платежно нареждане серия ББ18, №[ЕГН]/21.09.2018г. за периода 2014 - 2018г. са платени ТБО в размер на 14230,64 лв. и лихви в размер на 2824,19лв. (общо 17054,83 лв.).

С жалба вх.№ №ДОБ22-ТД26-38, подадена на 04.04.2022г. до кмета на Столична община, дружеството е оспорило по административен ред издадения на 07.02.2022 г.

А., в частта, в която административният орган не се е произнесъл по искането за връщане на законната лихва върху възстановените суми, като счита, че законната лихва върху недължимо събраните данъци и такси, следва да се изчисли към 31.10.2018г.- момента на събирането им от органа по приходите. В останалата част, с която са възстановени недължимо платени 2701,17 лв. данък върху недвижим имот (1931,25лв. главница и 769,92лв. лихва) и 11394,02 лв. такса за битови отпадъци (8569,83лв. главница и 2824,19лв. лихва, А. № [ЕГН]/07.02.2022г. не е обжалван и е влязъл в сила.

При обжалването по административен ред горестоящият орган, в лицето на кмета на Столична Община, в качеството му на орган по чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ е приел, че: А. е издаден от оправомощени органи по приходите по смисъла на чл. 4, ал. 1-5 от ЗМДТ; при издаването на А. е спазена предписаната от закона форма и съдържание, като не са налице допуснати нарушения на материалния закон и процесуалните правила и принципите на ДОПК; установената фактическа обстановка е подробно изложена в А. и правилно възприета от органа по приходите и изрично излага, че възприема изводите, направени в А. като правилни и законосъобразни. Приема за неоснователно твърдението на жалбоподателя, че законната лихва следва да бъде изчислена считано от 31.10.2018г. Извежда извод, че променената отчетна стойност следва да се вземе предвид от първи януари на следващата година (2019г.), поради което А. е потвърден. Решението на кмета на СО е връчено на 10.06.2022г. на управителя на дружеството.

По делото са представени и приобщени писмените доказателства събрани в хода на производството по чл. 128 и сл. от ДОПК и представените от страните писмени доказателства в хода на съдебното производство. Прието е заключение на вещо лице по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, която не е оспорена от страните и се кредитира от съда като обективна и компетентна. Относно „Юрохоум“ ЕООД, вещото лице Д. е установила, че за периода от 31.10.2018 г. до датата на депозиране на жалбата размерът на дължимата законна лихва за сумата 2 701,17 лв. – ДНИ, възлиза на 1 005,44 лв., а на сумата 11 394,02 лв. – ТБО, възлиза на 4 241,11 лв. Общ размер на дължимите лихви е 5 246.55 лв.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното: Решението на кмета на СО е връчено на 10.06.2022г., жалбата до съда е подадена на 21.06.2022г. - в срока по чл.156, ал.1 ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат неговите права и интереси, поради което жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Предвид представените по делото доказателства за заемана длъжност и правомощията на органа, издал процесния А. - К. В. Й., заемащ длъжност старши инспектор, въз основа на които - конкретно функциите по длъжностната характеристика, за извършване на ревизии и проверки, в това число да издава актове за прихващане или възстановяване, съдът приема за установено, че оспорения по делото А. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.4 , ал.1 и ал.3 ЗМДТ

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С решение № 2418 от 12.04.2021г. на АССГ по адм. дело 12496/2019г., (публикувано на официалния сайт на АССГ) е отменен Акт за установяване на задължения по чл.107 ал.3 от ДОПК с № 7216-19041/30.07.2019 г. издаден от К. В. Й. - старши инспектор в Дирекция Общински приходи, отдел „ОП-О.“, потвърден с решение №

СО/Д19-РД28-5/04.10.2019г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община, с който са установени задължения на „Юрохоум“ ЕООД, общо в размер на 600,75 лв. за периода от 01.01.2014 до 31.10.2018 г., в т. ч. данък недвижими имоти (ДНИ) в размер на 235,12 лв. и лихви 17,76 лв.; такса битови отпадъци (ТБО) в размер на 325,96 лв. и лихви 21,91 лв., изчислени към 30.07.2019г. С решението АУЗД е отменен изцяло, поради противоречието му с материалния закон. С решението е прието, че органите по приходите, не са отчетели промяната в отчетната стойност на имота, която е декларирана от жалбоподателя с декларация вх. № [ЕГН] от 11.10.2018г., съответстваща на настъпилите изменения в правото на собственост и поради това са определени неправилно задълженията на жалбоподателя за ДНИ и ТБО, за процесния период. С влязлото в сила решение е установено, че предвид настъпилата промяна в правото на собственост в процесния имот, установена с Решение № 4566 от 06.07.2018г., по гр. дело № 6562/2015г. по описа на СГС, неправилно с оспорения АУЗД е изчислен размерът на дължимия ДНИ и ТБО върху отчетна стойност - 391 166,00 лв., вместо върху отчетната стойност в размер на 152 120,11 лв., която е относима към 14/36 и. части от правото на собственост. Установено е още, че съобразно правото на собственост - 14/36 и. части и съответната отчетна стойност на имота – 152 120,11лв. за периода 01.01.2014г. до 31.10.2018г., дружество „Юрохоум“ ЕООД е надвнесло ДНИ – 2 701,17лв. и ТБО в размер на 11 394,02 лева. По силата на чл. 129, ал. 6, изр. първо от ДОПК, недължимо внесени или събрани суми, с изключение на задължителни осигурителни вноски, се връщат със законната лихва за изтеклия период, когато са внесени или събрани въз основа на акт на орган по приходите. Изречение второ на същата разпоредба гласи, че „в други случаи сумите се връщат със законната лихва от деня, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на ал. 1 – 4“. В настоящия случай се установи, че дружеството е извършило плащания по партидата на имота, както следва: с платежно нареждане серия ББ18, №[ЕГН] от 21.09.2018г. за периода 2014 - 2018г. са платени ДНИ в размер на 3309,84 лв. и лихви в размер на 769,92 лв. (общо 4079,76 лв.); с платежно нареждане серия ББ18, №[ЕГН] от 21.09.2018г. за периода 2014 - 2018г. са платени ТБО в размер на 14230,64 лв. и лихви в размер на 2824,19 лв. (общо 17054,83 лв.), поради което в разглеждания случай (с оглед, че плащанията са извършени преди издаването на гореспоменатия АУЗД) на жалбоподателя се дължат претендираните лихви върху сумите недължимо внесените с 2 бр. платежни нареждания от деня, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на ал. 1 – 4, на основание чл. 129, ал.6, изр. второ от ДОПК. Независимо, че в жалбата се твърди, че задълженията са събрани с акт на орган по приходите, такъв акт не е посочен, нито е установен по делото. Посоченият в писмената защита АУЗД № 7216-19041/30.07.2019г. не може да се приеме за акт, въз основа на който са внесени, защото актът е издаден след внасянето на недължимите суми.

На следващо място, обсъдената в мотивите на решението на кмета на СО разпоредба на чл.19, ал.1, изр. второ, вр. чл.21, ал.1 от ЗМДТ в настоящия случай е неприложима. Определяйки недвижимите имоти по смисъла на чл. 10, ал. 1 ЗМДТ като облагаем обект, законодателят е регламентирал и начина на тяхното оценяване, което е предпоставка за определянето на размера на дължимия данък и е задължителен елемент на законоустановеността на данъка. Съгласно чл.19, ал.1 ЗМДТ данъкът за недвижими имоти се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти, а съгласно чл. 21, ал. 1 ЗМДТ данъчната оценка на недвижимите имоти на

предприятията е по-високата между отчетната стойност и данъчната оценка, съгласно Приложение № 2 от този закон. По смисъла на дефиницията на § 1, т. 17 от ДР на ЗМДТ "отчетна стойност" е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

Разпоредбата на чл. 19, ал. 3 ЗМДТ сочи, че при промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. Тази разпоредба е израз на установения от законодателя принцип на определяне на данъчната оценка на основата на действителното, обективно състояние на обекта на облагане – съответния недвижим имот, към датата на дължимост на данъка. В случая, доколкото промяната е настъпила въз основа на влязло в сила съдебно решение, което има ретроактивно действие, следва, че промяната в правото на собственост, съответно отчетната стойност на имота, се отчита през целия период. Така правото на собственост на дружеството върху имота е в размер на 14/36 ид. части, при което за тази ид. част съответната отчетна стойност на имота е 152 120,11 лева.

Предвид гореизложеното и доколкото в настоящия случай е налице променяна в обема на правото на собственост, въз основа на което се формира и отчетната стойност на недвижимия имот, респективно не е извършената обезценка в счетоводните данни за имот, следва, че разпоредбата не намира приложение в настоящия случай. Това е посочено и в мотивите на влязлото в сила Решение № 2418 от 12.04.2021г. по адм.д. № 12496/2019г. на АССГ.

В обобщение на гореизложеното, съдът намира, че в оспорената част процесният А. следва да бъде отменен, и тъй като естеството на акта не позволява решаването на делото по същество, на основание чл. 160, ал.3 ДОПК, делото да се върне като преписка на орган по приходите в отдел „Общински приходи „О.“, при Столична Община, с указание за издаване на нов А., с който на „ЮРОХОУМ“ ЕООД да бъдат заплатени претендираните лихви върху сумите установени за възстановяване със същото А., по искане вх. № ДОБ19-ТД26-34 от 13.02.2019 г. от момента, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на ал. 1 – 4 - от изтичане на 30-дневния срок от постъпване на искането за възстановяване вх. № ДОБ19-ТД26-34/13.02.2019г. т.е. от 16.03.2019г.

При този изход на спора, основателно е искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноси, които съгласно приложения списък по чл. 80 от ГПК, вр. чл.144 от АПК са в размер общо на 750лв., в това число: 50.00 лв. държавна такса, адвокатско възнаграждение - 500лв. и възнаграждение за ССЕ 200.00 лева. Предвид естеството на спора и заплатеното адвокатско възнаграждение, възражението на процесуалния представител на ответника се явява неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 161, ал. 1 и чл. 160, ал. 1, пр. 2 от ДОПК, Административен Съд С. - град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ЮРОХОУМ“ ЕООД, [населено място], Акт за

прихващане и възстановяване № 72160000129 от 07.02.2022г., издаден от орган по приходите в отдел „Общински приходи – О.“, при Столична Община, потвърден с Решение № СОА22-РД28-19 от 01.06.2022 на кмета на Столична Община, в частта, в която и не са възстановени лихви върху възстановените задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци и е формиран отказ по искане с вх. № ДОБ19-ТД26-34/13.02.2019г.

ВРЪЩА делото като преписка на компетентния орган по приходите в отдел „Общински приходи – О.“, при Столична Община, с указание за издаване на нов А., съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на „ЮРОХОУМ“ ЕООД, [населено място] разноси в размер на 750 (седемстотин и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: